

A cavall entre el Sant Benet més lluminós i la contundència de les parets nord Els Flautats resten desafiants esperant la visita de l'escalador àvid de llocs poc transitats. Agulles i bretxes s'ordenen de nord a sud formant un dels conjunts de roques més emblemàtics de Montserrat i alhora menys recorreguts. Els itineraris hi són, tot i que la majoria tenen fama de difícils i treballosos.

De entre tots ells la combinació de la via Papanates i Bèlits permet petjar el cim de la Cara de la Vella i la Punxa, esdevenint una integral força interessant sempre que estiguem disposats a lidiar amb la roca a voltes trencadissa de la via Papanates. Així doncs escalarem de puntes fins guanyar el cim de la Vella per continuar per la Bèlits, sospitosament obligada fins la reunió del diedre i amb roca força bona.

- Via: Integral Papanates-Bèlits
- Zona: Montserrat – Flautats
- Dificultat: 6a+/A1(MD+)
- Dificultat obligada: 6a+/A1
- Grau d'exposició: Mitjà/baix
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Pràcticament equipades, la Papanates amb espits i la Bèlits amb burins i claus
- Material: 14 cintes exprés, un estrep, alilen negre i verd
- Orientació: Nord
- Valoració: ***

Aproximació:

Estacionem el vehicle a l'aparcament que hi ha al revolt just després de l'entrada al Monestir. Anem a buscar la canal del Pou del Gat, que remuntem fins anar a petar al Camí de l'Arrel i el prenem en direcció al Monestir. Continuem fins trobar un corriol que es desvia cap a l'ermita de Trinitat. Un cop a l'alçada de l'edifici prenem un corriol que marxa cap a l'oest i ens mena al peu de La Cara de la Vella. Creuem la base en direcció oest fins al peu de via.

La via:

La Papanates guanya amb tres llargs de corda el cim de la Cara de la Vella per l'evident aresta oest. La roca, en general és delicada, fet que ens obliga a escalar amb delicadesa. Malgrat que la via es troba completament equipada aquesta resulta obligada. Els darrers metres són els més trencats (i els més assegurats). Un cop al cim fem un curt ràpel fins la bretxa que separa la Vella de la Punxa. Continuem per la Bèlits amb un flaqueig força fotogràfic que va a caçar la fissura per on continua la via. A la part d'A1 s'ha d'equipar un pas (alien negre) o fer una difícil sortida en lliure. El següent llarg ressegueix fil per randa el diedre que forma la fissura i que es troba força equipat amb claus. Al darrer llarg superem un curt mur que ens mena al cim de la Punxa.

Descens:

Un ràpel per la vessant nord ens deixa a la canal entre la Punxa i la Porra. Un altre ràpel (60 metres) per la canal fins al terra.

el que més m'ha agradat:

- Bona combinació en conjunt que permet recórrer un dels racons menys transitats del Serrat sempre que acceptem el joc de la roca delicada a la Papanates.
- Bona roca a la Bèlits i ombra assegurada durant tot el recorregut.
- Molt bon post del Miquel Vilaplana al [seu bloc](#) que fa inevitable una visita a aquesta part de Montserrat.

LA CARA DE LA VELLA I LA PUNXA

INTEGRAL PAPANATES-BÈLITS (MD+) 135m

Papanates oberta l'any 2008 per Remi Brescó en solitari.

Bèlits oberta l'any 1959 per Kildo Carreté, Antoni Rafa i companys.

Integral que permet petjar el cim de la Cara de la Vella i de la Punxa; primer per la Papanates seguint l'evident aresta oest de la Vella i un cop al cim rapelant fins la bretxa amb la Punxa. Continuem per la bonica Bèlits fins al cim. Molt bon ambient, ombra tot el dia, roca delicada a la Papanates i bona a la Bèlits. Pràcticament equipades.

Material: 14 cintes exprés, un estrep, alien negre i verd.

